

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

26

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1982
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 8
Έτος 56. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15277

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ... Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΞΑΝΑΚΤΥΠΗΣΕ ΧΘΕΣ ΣΤΟΝ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟ

**Ενωμένοι, χιλιάδες λαού
απ' όλη την χώρα γιόρτα-
σαν την Επέτειο της
Εθνικής Αντίστασης**

δοξολογία, πρωτοστατούντος του Μητροπολίτη Φθιώτιδος Δαμασκηνού, ενώ εκ μέρους της κυβέρνησης μίλησε ο υπουργός Προνοίας - Υγείας Παρ. Αυγερινός.

**Ο ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ.
ΠΑΡ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ**

Μιλώντας ο κ. Π. Αυγερινός είπε μεταξύ άλλων:
«Πριν από 40 ακριβώς χρόνια, στις 25 Νοεμβρίου του 1942, 250 παλληκάρια έδιναν εδώ στο Γοργοπόταμο λίγα θήματα από πάνω από δύο τόπους θυσίας και πρώιμοι, τις Θερμοπύλες και την Αλαμάν, ένα ισχυρό χαρτοκιότι, στις δυνάμεις του άερα, έφραξαν μια ακόμα οδό στα βάρβαρα της νίκης του Β παγκοσμίου πολέμου στην Ευρώπη. Την πρώτη σελίδα την είχαν γράψει αυτοί οι ίδιοι αλλά σε άλλο τόπο. Στα θανάτων της Ηπείρου, στην Πίνδο, στο Τεπελένι και στα οχυρά της Μακεδονίας.

Οι νικητές του μετώπου της Αλβανίας και των οχυρών δεν ήταν δυνατό να ανεχθούν την κατοχή και την υπόταξη του κατακτητή. Ήθελαν να αναπνεύσουν ελεύθερα, ήθελαν να ζουν δημοκρατικά. Ο δρόμος οι ίδιοι ήταν ένας. Ο δρόμος του αγώνα και της θυσίας. Και αυτόν ακολούθησαν. Λίγοι στην αρχή, πολλοί αργότερα, ολόκληρος ο λαός στην συνέχεια.

Τα γεγονότα του Γοργοποτάμου ήταν ο κρίκος που συνέδεσε τη Γερμανία με τις δυνάμεις του Ρόμελ στη Βόρεια Αφρική. Ήταν ο πιο σύντομος αλλά και ο πιο σίγουρος δρόμος. Η στρατηγική του σημείου είχε επισημανθεί από τους Γερμανούς και οι αυτοί το λόγο είχαν εγκαταστήσει φρούρα και είχαν οχυρώσει την περιοχή.

Το γεγονός ότι η μεριά τους είχαν επισφραγίσει και αυτοί το ρόλο του. Γι' αυτό από τις αρχές του Καλοκαιριού του 1942 σχεδιάζαν να το καταστρέψουν. Το Σεπτέμβριο ήλθε στην Ελλάδα ο Έντμ. Μάινερς και ο Κρίκ Γουντχάουζ με ομάδα Άγγλων. Νεοζηλανδών και Ιστών σαμποτέρ. Την ίδια περίοδο άρχισαν να δημιουργούνται τα πρώτα ένοπλα τμήματα του Ελληνικού λαού και είχαν ήδη δώσει τις πρώτες μάχες με τους κατακτητές. Άρχισαν οι επανέσεις ανάμεσα στην ομάδα των σαμποτέρ και τους επικεφαλής των ελληνικών ανταρτικών ομάδων Αρη Βελουχιώτη και Ναπολέοντα

Τα γεγονότα του Γοργοποτάμου ήταν ο κρίκος που συνέδεσε τη Γερμανία με τις δυνάμεις του Ρόμελ στη Βόρεια Αφρική. Ήταν ο πιο σύντομος αλλά και ο πιο σίγουρος δρόμος. Η στρατηγική του σημείου είχε επισημανθεί από τους Γερμανούς και οι αυτοί το λόγο είχαν εγκαταστήσει φρούρα και είχαν οχυρώσει την περιοχή.

Το γεγονός ότι η μεριά τους είχαν επισφραγίσει και αυτοί το ρόλο του. Γι' αυτό από τις αρχές του Καλοκαιριού του 1942 σχεδιάζαν να το καταστρέψουν. Το Σεπτέμβριο ήλθε στην Ελλάδα ο Έντμ. Μάινερς και ο Κρίκ Γουντχάουζ με ομάδα Άγγλων. Νεοζηλανδών και Ιστών σαμποτέρ. Την ίδια περίοδο άρχισαν να δημιουργούνται τα πρώτα ένοπλα τμήματα του Ελληνικού λαού και είχαν ήδη δώσει τις πρώτες μάχες με τους κατακτητές. Άρχισαν οι επανέσεις ανάμεσα στην ομάδα των σαμποτέρ και τους επικεφαλής των ελληνικών ανταρτικών ομάδων Αρη Βελουχιώτη και Ναπολέοντα

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ- ΖΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συνεδριάζει την ερχόμενη Δευτέρα και ώρα 8 το βράδυ το Δημοτικό Συμβούλιο.

Τα θέματα που θα συζητηθούν είναι:

1. Περί αναμορφώσεως του Προϋπολογισμού του Δήμου τρέχοντος οικονομικού έτους.
2. Περί αποδόσεως λογαριασμού επί αναληφθέντων χρηματικών ποσών από το Δημοτικό υπάλληλο Κ. Κων/νου Ιωάννου για δαπάνες «Ηπειρωτικών 82».

3. Περί μη επιβολής ειδικού τέλους υδρεύσεως - αποχετεύσεως σε υδρεύουσες πόλεις - κτηνικά τους είναι έξω από τα διοικητικά όρια της πόλεως.

4. Περί εγκρίσεως του Προϋπολογισμού έτους 1983 του Κληροδοτήματος Βασιλείου Πυρρινέλλα.

5. Περί εγκρίσεως του Προϋπολογισμού έτους 1983 του Κληροδοτήματος Κ. Ιωαννίδη.

6. Περί εγκρίσεως του Προϋπολογισμού έτους 1983 του Κληροδοτήματος Χρήστου Καδόρη.

7. Περί εγκρίσεως του Προϋπολογισμού έτους 1983 του Κληροδοτήματος Μουλαϊμίδη.

8. Περί Οικονομικής ενισχύσεως του Δημοτικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων «Η ΑΓΑΠΗ».

9. Περί χορηγήσεως βοηθημάτων σε απόρους δημότες κατά τις γιορτές των Χριστουγέννων.

10. Αγοράζονται απόψεις για τη μεταφορά του Δημοτικού Μουσείου στο τέως Βασιλικό Περσιπτερο, δημιουργία Μουσείου Ήπειρων Ερευνητών & Εκθεσίου της συλλογής του Αλβανόπουλου Πάλη.

11. Επί εγγράφου του Δημοτικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων «Η ΑΓΑΠΗ» σχετικά με επιχορήγηση του για καταβολή οφειλής του προς τον Ιατρό Νικόλαο Δαγορίτη.

12. Περί φιλοτεχνήσεως προτύπου του αειμνήστου Ευεργέτου του Δήμου Χρήστου Καδόρη.

13. Περί παροχής ενισχύσεως για τη σύναψη από τη Δ.Ε.Υ.Α.Ι. από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, δανείου 30.000.000 για συνεισφορά της στο συμπληρωματικά έργα αποχετεύσεως.

14. Περί αναβολής διεξαγωγής της δημοπρασίας για την εκμίσθωση των Δημοτικών Σχολείων για τα διάστημα από 1/1/83 31/12/1985.

15. Περί άρσεως απαλοτριώσεως ακινήτων που είναι στη νέα οδό που ενώνει τη Λ. Μελά και Βλαχάδα, για την εφαρμογή του Σχεδίου της Πόλεως.

16. Επί αιτήσεως Παρασκευής Τζουμάνκα σχετικά με εξόφληση οφειλής της προς το Δήμο από την εφαρμογή του Σχεδίου Πόλεως στην οδό Παμνιωτίδας με δση.

17. Έγκριση 1ου Σ.Π. του έργου «Επισκευή ακινήτου τέως Βασιλικού Περσιπτερο».

18. Περί ονομασίας οδών της Πόλεως.

19. Εκδόσεις ενστάσεων που υποβλήθηκαν κατά της 133/82 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου, σχετικά με τροποποίηση από 217-218 Ο.Τ. (οδός Ελκ. Κατρίτσιν).

20. Επί του 8407/28-6-82 εγγράφου της Οικονομικής Εφορίας Ιωαννίνων σχετικά με

ση των δυνάμεων που πήραν μέρος, και που αποτελείτο από αντάρτες του ΕΔΕΣ, του ΕΛΑΣ και από συμμάχους, στέλνει ακόμα και σήμερα και θα συνεχίσει και στο μέλλον να στέλνει ένα μήνυμα. Μήνυμα που λέει πως η κοινή δράση, ανεξάρτητα από πολιτικές τοποθετήσεις και κομματικές δεσμεύσεις, στις δύσκολες για το Έθνος στιγμές γράφει ασημένιες σελίδες και χαρίζει νίκες. Ο χορός που έστησαν με τη νίκη του Ζέρβου και ο Άρης θα μείνει σύμβολο στην ιστορία.

Για την εποχή εκείνη, που όλα «τά σκίαζε η φθορά και τα πλάκωνε η σκλαβιά» ο Γοργοπόταμος ήταν η αχτίδα, η υπόσχεση ότι ο κατακτητής δεν είναι ανίκητος, ότι μπορούμε με τον

αγώνα μας να ελευθερώσουμε τη πατρίδα μας, έδωσε κουράγιο και δύναμη στα ναρκωμένα από την πείνα και τη θλίψη κορμιά. Ξαναζωντάνεψε τις ψυχές. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη προσφορά των πρωτοπορών του Γοργοποτάμου. Από εκεί και μετά ο λαός αγκαλιάσε τις αντιστασιακές οργανώσεις, το ΕΑΜ, τον ΕΔΕΣ, την ΕΚΚΑ, την Εθνική Αλληλεγγύη, τις Εθν. Ομάδες Ελλήνων Ανταρτών, τον ΕΛΑΣ, την ΕΠΟΝ, την ΠΕΑΝ, την Ιερά Ταξιαρχία, το 5/42 Σύνταγμα του Ψαρού και τόσες άλλες μικρότερες ή μεγαλύτερες οργανώσεις. Εκταπώρισε άτομα, ένας λαός ολόκληρος, στις πόλεις, στα χωριά, στα θανάτων της πατρίδας μας, έταξε τον εαυτό του στη Λευτεριά. Έκανε αντίσταση με όποιο τρόπο μπορούσε.

Κάθε μέρα σε κάθε πόλη και σε κάθε χωριό της πατρίδας μας, ο λαός έκανε αντίσταση ενάντια στην φασιστική και ναζιστική κατοχή. Αντίσταση αυθόρμητη ή οργανωμένη, μαζική ή ατομική, με οποιοδήποτε ενιαίο. Αντίσταση που αποτέλεσε αληθινή εποποιία στη Νεώτερη Ελληνική Ιστορία, σε φυσική συνέχεια του θρυλικού αλβανικού έπους.

Αυτός ο λαός δεν υπατάχτηκε ούτε για μία στιγμή. Ζούσε με την προσμονή και την ελπίδα να ξαναδεί μια μέρα την πατρίδα του ελεύθερη, όσο πιο σύντομα γινόταν, και αγωνιζόταν με όλες τις δυνάμεις για αυτό.

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

Σήμερα όλοι αυτοί, ζωντανοί και νεκροί, δίνουν το παρόν παμένο χέρι - χέρι, παραμερίζοντας αυτά που τους χώριζαν, κρατώντας σφιχτά στην καρδιά τους αυτά που τους ένωσαν, τα κοινά ανάμνητα. Και χαλάνε και μάς που πολλά μάς χωρίζουν, μάς ακόμα μάς ενώνουν, μάς κάνουν με το ίδιο αν μπορούμε διά μας φωνάζουν, με μία φωνή, πως η αντίσταση δεν χωρίζεται σε κόμματα, δεν χωρίζεται σε κανένα, ανήκει σε αυτόν για τον οποίο έγινε, στο λαό και στο έθνος στην Πατρίδα».

ΕΝΤΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΡΚΙΑΣ-ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΓΚΥΡΑ 25— Ύστερα από μία ανήσυχη εκκενρία, εκδηλώθηκε και πάλι οξεία ένταση μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας των δύο συμμάχων στην νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ.

Οι παρατηρητές λένε ότι οι ελλίδες για την επανάληψη ενός διαλόγου έχουν νεκρωθεί ύστερα από τις πληροφορίες ότι οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις νησκονται σε επιφυλακή μετά από την παραβίαση του ελληνικού εναερίου χώρου από τουρκικά μαχητικά αεροπλάνα κατά την διάρκεια τουρκικής άσκησης στο Αιγαίο.

Η τελευταία εκδήλωση της έντασης στις θεσσαλίδες σχέσεις των δύο γειτόνων αφορά το καθεστώς των ελληνικών νησών στο βόρειο Αιγαίο.

Η Αθήνα—προφανώς σε μία προσπάθεια να εξασφαλίσει τις ευλογίες του ΝΑΤΟ για την στρατιωτικοποίηση της Αιγαίου—προσπάθησε να συμπεριλάβει την νησο αυτή στην περιοχή των σχεδιαζόμενων ασκήσεων του ΝΑΤΟ.

Απεξ—Εξπρές 82—

Ομως η διοίκηση του ΝΑΤΟ κράτησε την νήσο έξω από την περιοχή της άσκησης γνωρίζοντας την ευαισθησία της Τουρκίας ως προς το καθεστώς των νησών που μαζί με πολλές άλλες έχουν καθεστώς αποστρατιωτικοποίησης με την απόφαση του Λονδίνου του 1914 και με τις συνθήκες του Παρισιού του 1923 και του 1947.

Το αποτέλεσμα ήταν η Ελλάδα να μην επιτρέψει την διεξαγωγή της άσκησης.

Η άποψη της Αθήνας είναι ότι η συνθήκη του Μοντρεϊ για το καθεστώς των τουρκικών στενών, που συνάφθηκε το 1936 αυτομάτως κατάρχησε τους περιορι-

σμούς στην στρατιωτικοποίηση των ελληνικών νησών αποδίδοντας πλήρη κυριαρχία των στενών στην Τουρκία.

Τα πράγματα οξύνθηκαν με τα πρόσφατα επεισόδια κατά την τουρκική εθνική άσκηση «Κοράλ-82» που διεξήχθη στο Αιγαίο και κατά την διάρκεια της οποίας τουρκικά μαχητικά παραβίασαν τον ελληνικό εναερίο χώρο και καταδιώχθηκαν από ελληνικά μαχητικά αεροπλάνα.

Όμως το τουρκικό υπουργείο Εξωτερικών επιβεβαίωσε χθες ότι η Αθήνα ειδοποίησε την Τουρκία ότι η—συμφωνία κυρίως—έχει τώρα επίσημα λήξει.

Οι δύο χώρες από καιρό συμφωνούσαν την έναρξη διαλόγου για ένα ειρηνικό διακανονισμό της διαφοράς τους για το Αιγαίο ανταποκρινόμενες στις επιθυμίες άλλων μελών του ΝΑΤΟ.

Μολονότι συνομιλίες σε τεχνικό επίπεδο που διεξήγοντο χθες πέτυχαν δεν απέκλειαν σε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, ωστόσο επέτρεψαν στη Τουρκία την άρση του «βέτο» για την επάνοδο της Ελλάδας στην στρατιωτική δομή του ΝΑΤΟ το 1980.

Οι μεταγενέστερες προσπάθειες από τον Έλληνα πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου να εξασφαλίσει εγγυήσεις του ΝΑΤΟ εναντίον—μιας απειλής από την Τουρκία—απορρίφθηκαν στις διασκέψεις της συμφωνίας.

Ύστερα από έντονη αίτηση της έντασης οι δύο πλευρές συμφώνησαν κατά την τελευταία διασκέψη κορυφής του ΝΑΤΟ στην Βόννη—να αποσύρουν από εμμερσιτικές δηλώσεις ή προκλητικές ενέργειες ώστε να αφησούν ανοιχτή την θύρα για μία επανάληψη του διαλόγου—

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑ Η Ζ.Π.Α.

Κινδυνεύει να γίνει πυροτέχνημα χθες το πρωί η παλιά Ζωσιμαία Ακαδημία, όταν εξερραγεί πυρκαϊά στο υπόγειο του κτιρίου όπου βρίσκονται οι λεβητήρες του καλοριφέρ και οι δεξαμενές καυσίμων.

Γύρω στις 10 το πρωί, από άγνωστη μέχρι τώρα αιτία, πήρε φωτιά το λεβητοστάσιο και γρήγορα οι φλόγες επεκτάθηκαν στα γύρω υπόγεια του κτιρίου.

Από τους πυκνούς καπνούς προκλήθηκε μικροπρακτικός κίνδυνος για τους μαθητές των Δημοτικών Σχολείων και Γυμνασίων, που απομακρύνθηκαν αμέσως ενώ κατέφθανε ισχυρή δύναμη της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Από τις 10 το πρωί, μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες των πυροσβεστών η πυρκαϊά σβήστηκε κοντά στις 12 το μεσημέρι, αφού ρίχτηκαν τόννοι αφρού στο υπόγειο της Ζ.Π.Α.

Το ευχάριστο στην όλη υπόθεση είναι ότι η φωτιά αντιμετώπιστηκε αποτελεσματικά πριν επεκταθεί στις αίθουσες των μαθητών, οπότε κινδύνευσε άμεσα όλο το κτίριο. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις δεξαμενές καυσίμων υπήρχαν 7 τόννοι πετρελαίου.

Πρώτη δουλειά των ανδρών της ΠΥ ήταν να απομακρυνθούν οι δεξαμενές καυσίμων από την εστία της φωτιάς, γιατί υπήρχε κίνδυνος εκρήξεως. Αυτό έγινε μετά από πολύ προσπάθεια.

Ένας πυροσβεστής έπαθε ελαφρά εγκαύματα στην προσπάθειά του να σβήσει την φωτιά.

παθία να σβήσει την φωτιά.

ΕΙΧΕ ΞΑΝΑΚΑΕΙ

